

Double Triple Marathon Vorselaar 2019

Eindelijk was het zover, de voorbereiding heeft zweet en tijd gekost, niets mag verkeerd gaan zegt mijn autistisch kantje.

Drie dagen voor de start van de DT 2019 stond alles klaar, Deborah heeft het mogen weten dat ik de muren opliep en ze was blij toen de camionette richting Vorselaar reed om op de Camping 'de 7 geitjes' een dorpje te gaan neerplanten.

De tent stond nog maar net en de eerste deelnemers kwamen donderdagmiddag al aanzetten.

Dee en ik doen de ronde om alles netjes af te pijlen en rond 15u staat alles klaar, klaar om geschiedenis te gaan schrijven, klaar voor grootse loopprestaties !

Na een kort nachtje gaat de wekker, 3u30' nog de laatste dingetjes gaan klaar zetten.

De deelnemers komen één voor één dapper opdagen, 12 voor de dubbele triple en 3 voor de kidsrun van 3 marathons.

Een rondje is bijna 5,3km, elke marathon telt 8 rondjes en een aanloopstrook, elke marathon in tegengestelde richting.

Het parcours is wat afwisselend met asfalt en onverhard langs de Nete en door een mooi stukje natuur.

Het weer is ons ook meer dan gunstig gezind en het zal heel de tijd droog blijven met de tweede dag temperaturen tot 28 graden.

Ale hop, het is 05u00' , jehaa, de dappere krijgers verdwijnen al snel uit zicht en Tine Claeys en ik zetten alles klaar voor de bevoorrading, eten drinken, muziek, motiverende spreuken, we halen alles uit de kast !

De sfeer zit er van de eerste 5 minuten in en dat zal zo blijven tot het einde en nog verder dan de wedstrijd zelf ;)

De lopers haspelen hun rondjes af, elk afgewerkt rondje moet er een ring over een stokje bij hun naam, zo kunnen we netjes volgen, al de chrono's lopen per persoon op een tablet voor de tijdsregistratie.

Bewonderenswaardig hoe iedereen zo positief over het parcours draaft, iedereen op zijn manier, na enkele uurtjes kan de muziek al wat luider en als men om 5u start dan is een biertje om 9u niet zo heel vroeg meer...

We zouden hier een lang verslag kunnen maken met wie wanneer binnen komt, wanneer iemand stopt of verder gaat maar ik zou veel te veel vergeten en eerlijk gezegd de vermoeidheid is nu nog te groot om zuiver na te denken, of hebben we dat nooit gekunnen ..

Om u een kleine impressie te geven, er werd gedanst en gelachen, veeeeel eten en drinken, en Jos proefde als eerste van de lekkere zandgrond. De sporen van zijn knieën bleven staan, zijn spoor van vernieling in de badkamer kon ik gelukkig uitwissen :p Het beeldmateriaal van Leon zal wel voor zich spreken, of hij die camera enkele uren aan mij mocht toevertrouwen zal nog moeten blijken. Iedereen hielp elkander, het geluk van zelf loper te zijn is dat je zelf ook al eens een rondje kan meepikken.

Na dag 1 zijn er al heel wat lopers die zichzelf overtroffen hebben, nooit gezien zoveel positieve mensen die gaan om het uiterste van zichzelf te geven, supporters zijn ook geweldig, familieleden of vrienden, mijn zus, koentje, zelfs de kids van Marc kwamen een handje toesteken.

De puree werd door veel lopers heel goed gesmaakt, of het nu door Tine haar juiste dosering van Nootmuskaat was zullen we nooit weten. Voor de rest was er cola, sportdrank, thee, koffie, water, bier, oasis, fruitsap, grenadine, ice-tea, schuimwijn, chocolade, banaan, ananas, pims, beertjes, pannenkoeken, suikerwafels, mars, koekjes, speculaas, zouten nootjes, chips, pudding, pudding met slagroom, rijstpap, puree, chocomousse, broodjes kaas, hesp, choco, confituur, ale zowat vanalles.

We zullen ze eens alfabetisch afgaan,

Bart Geldof, een topper in aantocht, zijn positieve instelling is een meerwaarde voor heel het peloton !

Lucas Geldof (papa van Bart) kan zijn ogen niet geloven hoe het hier aan toe gaat en voelt zich ook al snel thuis in de groep.

Bart stopte na 2 marathons van 3u20' ongeveer om volgende week al de 100km te proeven.

Bart Vandewiele, 3 marathons en een record in aantal kilometers, zijn vreugde kon hij niet verstoppen achter een compleet leeggelopen lichaam.

Echt knap hoe je toch telkens weer energie kon vinden om het af te maken, zijn gevoelig plekje zal hem nog een tijdje lang doen denken aan deze triple :p

David Quintelier, 3 marathons en telkens bijna een uurtje langer, heel mooi ritme en om eerlijk te zijn zag het er nog heel goed uit na 3 marathons.

Ook David verlegt zijn grenzen en allemaal met de glimlach alsof het niet echt veel moeite kost, de rust heeft hem genekt en na een rondje zaterdag was het goed geweest, well done mate.

Deborah Lyneel, ach, geen woorden voor.. net een week geleden, we gingen het parcours opmeten en kregen het onverwacht telefoontje, " uw papa is overleden".. Deeke en haar papa waren twee handen op één buik, het nieuws was als een donderslag en bracht ons veel verdriet.

Ik bewonder haar doorzetting om toch nog ondanks het vele heen en weer geloop mee te denken voor de triple, ze liep de eerste marathon en had dan nog energie over voor fotorondes, mee met Inge op stap, met mijn zus, helpen aan bevoorrading, pijltjes weghalen.. ze deed in totaal niet minder dan 102km, 100x bedankt, zonder jou was dit nooit gelukt!

Fred Haustrate, een eeuwig goedgezinde en rustige loper, een plezier om hem bezig te zien. Fred loopt zijn eerste 2 marathons en ziet er nog fris uit, geen stijfheid in de benen en vol moed vertrekt hij voor de derde.

Helaas is de eenzaamheid teveel, het alleen starten, niet veel volk zien onderweg, na drie rondjes krijg ik hem nog zover om er ééntje bij te doen maar dan is het mentaal volledig op, zoals het boek van Olivier Verhaege is ook hier het hoofd zwaarder dan de benen. Vier rondes meer dan vorig jaar, 2020 is uw triplejaar Fred.

Inge Lens, Inge Inge Inge wat doe jij toch allemaal... Met een minimale training en nog maar zo kort ultraloopster zo een prestaties neerzetten!

3 marathons achter elkaar, helemaal leeg maar toch doorgaan tot de meet, een knap staaltje van hoe het hoofd lichter dan de benen kan zijn, sterk, heel sterk !

Jan Spitael, onze Jan.. die eet nooit geen mayonaise meer na dit weekend.

Wat hebben we weer gezeverd, het was je weekend niet maar toch is het je weekend geworden door je persoonlijkheid, je hebt heel de groep doen lachen en al mijn Duvel opgedronken. De tweede dag toch nog een marathon om het af te leren.

Bedankt om achteraf zelfs nog te helpen opruimen en mee verschrikkelijke plannen smeden voor de toekomst.

Jos Snoeks, als een vis in het water voelt hij zich in deze groep sympathieke mensen. Voor Jos alleen kan je best een wagen of drie van het rode kruis voorzien, na een marathon en een doos plakkerijtjes op zijn lijf gaat hij nog dapper verder om 30km bij te doen, dan is het ook voor Jos genoeg geweest, hij ziet het meer zitten om vanaf nu calorieën te stapelen op een stoel zodat vallen geen optie meer is.

Een nachtje rust gaf hem toch weer moed voor een marathon en een rondje met Robin met een doos chips in zijn handen.

Lieve Govaerts, op 2 wielen kwamen Wout en Lieve aan met hun geleende mobilhome,

de Beweegreden Tienen gaat hier eens laten zien wat bewegen is.

Lieve deed redelijk makkelijk de eerste 2 marathons maar kreeg het dan knap lastig door blaren, verdorie dat was even vloeken zeg.

Maar Lieve is Lieve niet moest ze niet verder doen met een verbeterd blik!

Opgeven was een woordje dat ze duidelijk niet mee had genomen en als een half opgepeuzelde hinde dartzelde ze uitgeput over de meer..

3 marathons op een dag Lieve, en er was nog veel dag over dus wie weet wat komt er nu.

Luc Van Laenen, Luc was één van de lopers waar mijn inschatting verkeerd was.

Het leek zo relax te gaan, geen spatje stress, de kalmte zelf.. mijn voorspelling was dat Luc één van de drie zou zijn om de zes marathons te lopen.

Helaas is niet elke dag hetzelfde, soms maakt het lichaam rare sprongen, na 2 marathons was het gedaan.

Op, over en out, de ontgoocheling was zeer groot maar we moeten luisteren naar ons lichaam en er ons bij neerleggen.

Bedankt Luc en Inge om de tweede dag nog eens terug te komen om de eerste twee te zien aankomen, door jullie was het een heel feestje !

Marc Van Lierde, zoals een goede militair zet hij twee camouflagetentjes neer, gelukkig verraad zijn hond de aanwezigheid.

Samen met Anja en twee dochters begint hij aan het avontuur, ook Marc geeft een zeer goede indruk, zijn snelwandelen werpt hier vruchten af, zijn hond eet ondertussen al onze restjes en dat zullen ze op de terugweg wel ruiken :p

Bedankt Lise (dochter) om mee te helpen aan de bevoorrading en foto's te trekken.

Ook voor Marc waren 3 marathons genoeg, na wat aarzelen komt hij toch opdagen voor een vierde start maar na 1 ronde smet hij de handdoek weg ipv er zijn zweet mee af te kuisen.

Nadia Benaerens, het was een aangename kennis zeg, ook hier weer een zeer positief persoon en bereid om iedereen te helpen. Jouw glimlach was aanstekelijk genoeg om veel lopers verder te brengen dan ze dachten.

De loopstijl is bewonderenswaardig en zeer efficiënt om lang te blijven lopen.

Wat zijn we blij dat je eens niet van grond moest en op de valreep nog kon inschrijven, een meerwaarde voor ons groepje.

Drie marathons en 1 rondje was weer een uitzonderlijke prestatie !

Nico Van Meulder, Nico heeft al wat op zijn palmares staan en is waarschijnlijk de meest ervaren man als het om endurance gaat.

Het was een hele leerschool voor mij om hem in actie te zien, nooit eerder zag ik een loper die na zoveel kilometers nog steeds dezelfde houding had, die na zoveel kilometers nog zo positief bleef denken.

Zelfs al de temperaturen naar de 30 graden gaan blijft onze Nico gewoon Nico, een

grote pluim, man wat was het een plezier om naar te kijken, jij hebt onze organisatie naar een hoger level gebracht, je zou beter ook een boek schrijven.

Nico loopt zo maar even 6 marathons op 2 dagen, 6 stuks dat is 253km mensen.. en had ik gevraagd om er voor de foto nog 1 te doen dan was hij vertrokken!

Ook leuk om de vriend van Nico te leren kennen Peter Verheyden die de laatste marathon Nico zijn steun en afleiding was.

Patricia De Proost, op haar verjaardag komt ze zomaar even meedoen aan een triple marathon, een triple in de blakende zon, een triple die lang zal bij blijven.

Mentaal moet het enorm zwaar geweest want de tweede dag was het niet alleen verschrikkelijk heet maar was het een eenzame mentale strijd onderweg, volgens mij was het telkens uitkijken om toch maar terug wat volk te zien aan de bevoorrading. Gelukkig zagen ook de gestopte lopers de waarde om nog plezier te blijven maken en konden we blijven grappen. 3 marathons en winnaar triple marathon vrouwen, happy birthday Patricia.

Robin Velghe, winnaar van de triple marathon 2018, al een tijdje noemen we hem MR Triple.

Voor wie het niet wist, zijn voorbereiding was allemaal in het teken van de DT2019, hij moest en zou dit uitlopen.

Kenners weten dat zo een wedstrijd altijd moet gelopen worden, niets is zeker, hoe hard je ook getraind hebt!

Robin was vastberaden en vertrok in mijn ogen veel te snel en haspelde de eerste af in 3u28' gevolgd door 3u36 en 4u15, echt niet normaal en dat gaat hij bekopen de tweede dag.

Veel slaap is er niet tussen de twee keer starten om 05u00' en dus een groot vraagteken hoe de lopers rust kunnen vinden.

Robin stond nog even vastberaden aan de start 4u12 en de temperaturen gaan hoog, heel hoog, hij krijgt het moeilijk en met momenten heel moeilijk.

Na 5 marathons op kop te lopen lijkt het alsnog te keren, ik loop enkele rondjes met hem mee en probeer moed in te praten op een rustige manier, niet te veel want dan haken ze af maar niet te weinig want dan stopt het ook.

Een knap staaltje doorzetting want na het wandelen krijgt hij er terug de looppas in, Nico lijkt nu heel snel te gaan inhalen en moesten ze de laatste ronde te dicht bij elkaar staan zou ik voorstellen van niet stuk te lopen en twee winnaars aanduiden.

Maar zover kwam het niet, Nico temperde terug en Robin kon als eerste winnaar ooit ontvangen worden door toeters en bellen waar Inge en Luc nog voor konden zorgen.

Tine vliegt in zijn armen en de emoties spatten er af.

Eeuwig respect Robin... Mr Double Triple...

Vincent Ambuhl, sukkelde al een tijdje met de voet en ook nu weer speelde de pijn hem parten, verstandig gestopt na 1 marathon.

Vincent is ook een grote meerwaarde voor ons groepje, altijd goed gezind, in voor een

mopje, we gaan ons goed amuseren in augustus op zijn eigen organisatie de 4x4 marathon.

Tine Claeys, ja meisje, ik vroeg je om een beetje te helpen omdat Dee en ik het alleen niet konden zoals het moest.

Een beetje helpen werd 2 dagen niet slapen, plezier maken, dansen, trolleke drinken. Je bleef elke loper dienen, beetje water, cola met water, voor mij sportdrink, ik wil puree... je deed het allemaal zonder verpinken alsof het de normaalste zaak van de wereld is.

Uw hulp was onmisbaar, zonder jou had dit nooit hetzelfde geweest, miljoenen keren bedankt daarvoor!

We hebben bloed gezien, gelukkig niets echt erg.

Er vloeiden traantjes van ontgoocheling en soms van uitputting, de emoties waren soms heel sterk, verdriet of blijdschap, het is allemaal ok.

We hopen dat iedereen hier een leuke ervaring aan over kan houden en dat lopers nog meer kunnen geloven in zichzelf, dat niets echt onmogelijk is maar dat je er wel moet in geloven om het waar te maken, samen waren we sterk!

Aan de reacties achteraf te zien zat het wel goed, hartelijk dank aan elke deelnemer, het was voor ons hard werken maar wat we hier voor terug kregen is moeilijk te evenaren in het 'gewone' dagelijkse leven!

Bedankt aan camping 'de 7 geitjes' om ons op deze manier ons ding te laten doen, jullie waren echt zo mee met ons verhaal en de ijsjes achteraf waren meer dan heerlijk.

Kortom, een fantastisch weekend en we hopen dit nog te mogen meemaken!

Vergeet één ding niet, Never give up en geloof in jezelf.

Paul & Deborah